

Alle bevillinger via Ministeriet for Grønland suppleret med tilskudsbeløbet til Den kongelige grønlandske Handel stilles til fri rådighed for den grønlandske landskasse, således at det grønlandske landsråd frit kan disponere over pengene og sikre, at disse anvendes på den for den grønlandske befolkning bedste måde.

Til nr. 100, 104 og 108.

Eksportpropaganda bør betales af de eksporterende virksomheder, ligesom konkurrenceforvridende lovgivning på vareleverancens område bør undgås i forbindelse med ulands-hjælp.

Til nr. 102, 103, 105, 106 og 107.

Tilskud til foreninger af privat karakter bør fjernes, idet disse må henvises til de på linje med andre at søge tilskud gennem fritidsloven, til den oplysende virksomhed af almen karakter, de måtte drive.

Til nr. 121 og 123.

Udviklingsbistanden bør kanaliseres via organisationer og institutioner, der ikke kan mistænkes for nykolonialistiske motiver, hvorfor EF-midlerne foreslås overført til FN for videre formidling til u-landene.

Til nr. 125.

Udlån til Tyrkiet er en påtvungen forpligtelse ved vort medlemskab af EF og bør udgå, da den ikke er dikteret af udviklingssaglige vurderinger.

Til nr. 133 og 172.

Jordlovsudvalgets virksomhed er efterhånden uden gavnlig indflydelse og bør opgives.

Til nr. 136.

Landbrugsattachéernes virksomhed bør ikke skatteborgerfinansieres, men overdrages til erhvervets egen foranstaltning.

Til nr. 151.

Det danske hedeselskabs miljøedelæggende virksomhed bør standses ved at ophøre med bevillinger dertil – efterfulgt af bevillinger til nødvendiggjorte »opretningsarbejder« udført af samme selskab.

Til nr. 179 og 180.

Såvel udsætning af fiskeyngel som opretholdelse af en konsulenttjeneste for erhvervet bør betales af dette selv også for at man overhovedet kan sikre sig, at udbytte står i forhold til omkostningerne.

Til nr. 185 og 189.

I forbindelse med en bemandingsreform, der sikrer, at værnene alene rekrutterer frivilligt mandskab, standses udskrivningsvæsenets virksomhed – og militærnægtervæsenets uproduktive virksomhed kan opgives. Der opnås således besparelser – foruden at hensynet til den enkeltes personlige frihed respekteres og lighedshensynet sættes i højsædet.

Til nr. 195.